

Č. 1167.

Řízení před nejv. správ. soudem: Vynechání důvodů naříkaného rozhodnutí v intimátu straně dodaném zakládá podstatnou vadu řízení dle § 6 zák. o správ. s.

(Nález ze dne 13. února 1922 č. 1774.)

V ě c: Křesťansko-sociální spolek v K. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran rozpuštění spolku.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Dne — usnesla se mimořádná valná hromada Křesťansko-sociálního spolku v K. na změně spolkových stanov; podnětem této změny byla revize stanov spolků, které byly svého času schváleny bývalou uher-skou vládou, nařízená ministrem s plnou mocí pro správu Slovenska. Změněné stanovy stěžujícího si spolku byly prostřednictvím policejního ředitelství v K. předloženy ministru s plnou mocí pro správu Slovenska ke schválení.

Ministr s plnou mocí pro správu Slovenska rozhodnutím z — vrátil stanovy policejnímu ředitelství s tím, že stanovy neběže na vědomí, ježto různé cíle spolku odporují ustanovení bodu II. přílohy k nařízení býv. uher. min. vnitra ze dne 2. května 1875 č. 1508 B. M. a současně nařídil rozpuštění spolku, uloživ policejnímu ředitelství, aby podalo návrh na opatření stran majetku spolkového.

Policejní ředitelství výnosem z — sdělilo stěžujícímu si spolku, že na základě nařízení ministra s plnou mocí pro správu Slovenska z — rozpouští tento spolek a vyzývá jej, aby do 24 hodin předložil úplný a přesný inventář majetku spolkového a dále, aby ve smyslu §§ 40 až 42 stanov učinil návrh, k jakému účelu by chtěl obrátit spolkový majetek.

Stížnost podanou do cit. rozhodnutí ministra s plnou mocí pro správu Slovenska a vytýkající, že spolku nebyly v intimátu naříkaného rozhodnutí vůbec sděleny důvody, ze kterých byl spolek rozpuštěn, shledal nss důvodnou.

Intimát nař. rozhodnutí, straně doručený, obmezil se, pokud jde o rozpouštění spolku pouze na to, že spolek se rozpouští na základě svrchu citovaného rozhodnutí žal. úřadu. Jak ze spisů správních na jevo jde, nekryje se však tento intimát nař. rozhodnutí s vlastním obsahem nař. rozhodnutí, který jest uveden jak v konceptu naříkaného rozhodnutí, tak i v jeho vyhotovení, které bylo sděleno žal. úřadem policejnímu ředitelství; zejména neobsahuje intimát nař. rozhodnutí ony důvody, ze kterých žal. úřad rozpustil spolek, a které byly uvedeny jak v konceptu nař. rozhodnutí, tak i v jeho vyhotovení sděleném policejnímu ředitelství .

Ježto však nezbytným požadavkem správního řízení jest, aby strana z intimátu, kterého se jí dostává, poznala rozhodnutí v plném a správném jeho obsahu pro stranu určeném, a ježto k úplnosti obsahu náleží též důvody rozhodovací, trpí nař. rozhodnutí tak, jak straně bylo sděleno, podstatnou formální vadou.

Na tom ničeho nemění, že žal. úřad v odvodním spise uvádí, které důvody jej vedly k tomu, že spolek rozpustil, neboť k těmto důvodům obsa-

ženým teprve v odvodním spise nemohla strana ve stížnosti zaujmouti stanovisko.

K nápravě svrchu uvedeného vadného postupu úřadu při intimaci nař. rozhodnutí nezbyvá, nežli rozhodnutí to zrušiti podle § 6, odst. 2 zákona o správním soudu.

Bude nyní věci žal. úřadu, aby opatřil novou řádnou intimaci nař. rozhodnutí straně.

Č. 1168.

Mimořádná opatření: K pojmu válečných škod po rozumu § 1 vl. nař. ze dne 21. května 1920 č. 366 sb. z. a n.

(Nález ze dne 13. února 1922 č. 7164.¹⁾)

Věc: Městská obec Š. proti ministerstvu vnitra v Praze stran přihlášení válečných škod.

Výrok: Stížnosti se zamítají jako bezdůvodné.

Důvody: I. Městská rada v Š. přihlásila po rozumu § 1 č. 6 nař. vl. rep. čsl. ze dne 21. května 1920 č. 366 sb. z. a n. u okresní správy politické v Š. A) nárok na náhradu škody, která povstala městu od listop. 1915 do srpna 1918 nedbalým poškozením budov městských, v nichž bylo ubytováno vojsko, a odvlečením zařízení; škoda činí prý 18.364 K, B) nárok na náhradu nezaplacených pohledávek, a to 1. za pohřbívání vojinů a za hroby vojenské, 2. za čišťení ubikací vojenských, 3. za nájemné z pozemků, na nichž byly zřízeny baráky, 4. za dopravu pochodových formací 35. střel. pluku do domovské posádky (Zloczów), 5. za práce stavební a vydání za materiál stavební úhrnem 15.661 K 23 h, celkem 34.023 K 23 h.

II. Dalším podáním přihlásila městská rada nárok na náhradu škody, která povstala městské elektrárně od 16. dubna do 31. října 1918 tím, že dodávala vojsku v Š. ubytovanému osvětlovací proud, elektrickou energii a provedla instalace. Město obdrželo doposud pouze nepatrnou část náhrady, škoda prý činí 4766 K 17 h.

Okresní správa politická v Š. vrátila k rozkazu presidia zemské správy politické v Brně obci přihlášky s tím, že jde o nepřímé škody válečné, které sice nastaly válečným stavem, při nichž však nelze prokázati příčinnou souvislost s určitými válečnými podniky. Rozklad proti tomu podaný zemská správa politická vyřídila tím, že prohlásila, že jí nelze ve věci ničeho zaříditi.

K odvolání vrátilo ministerstvo vnitra naříkanými výnosy stížnosti s podotknutím: A) že přihláška I. nemůže býti ve smyslu cit. nař. předmětem soupisu válečných škod, ježto jde jednak o pohledávky dle zákona o válečných úkonech, které jsou ve smyslu § 1 bod 5 cit. nař. ze soupisu vyloučeny, jednak o pohledávky, jež nejsou válečnou škodou v technickém smyslu, nýbrž obyčejnou soukromoprávní pohledávkou. B) že přihláška

¹⁾ Stejně i v jiných nálezech na př. v nálezu ze dne 28. ledna 1922 č. 15.571.